

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

257. An Resignatarius teneatur solvere debita contracta per Resignantem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Sectio I. Cap. IV.

130 *affaudetionem*
communiter in *cit. c. veniens*, quemadmodum & successor tenet servare pacta & conventiones initas pro necessitate Ecclesia per praedecessorem. Paris. loc. cit. n. 50. citans Cynum & Bald. in *l. digna vox. c. de ll. Butrium, cons. 58. Bursat. cons. 342. num. 1. vol. 4. Rebuff. super concordat. tit. de collatio- ne. &c.*

cet actualiter non attentavit, habet tamen causam ab attentante. Paris. n. 43. citans Lancell. *cit. c. 29. colum. ult.* eò quod licet regulariter non detur remedium attentatorum contra tertium, ut citatis pluribus Paris. n. 44. datur tamen contra tertium habentem causam à judice vel parte. Paris. n. 45. citatis quoque pluribus.

2. Limitanda nihilominus responsio, ut non procedat, dum resignans attentatus post factam resignationem; tum enim, et si resignatus habeat causam ab eo, qui attentavit; habet tamen eam ab eo, antequam attentavit; & sic non tenetur attentata ab eo purgare: quemadmodum habens causam à colligante, dum habet illam ab illo ante litum; non attentat capiens possessionem, juxta quod dictum in Salamanca. S. Pauli. 15. Decemb. 1568. Paris. n. 45. & 46. hac ipsa speciali causa disputata in Rota in Salamanca. portionis. 16. Nov. 1546. exemplificans.

Questio 257. *An resignatus teneatur solvere debita contracta per resignantem?*

1. Respondeo primò affirmativè: Si fuerint contracta pro necessitate Ecclesia. Paris. cit. q. 16. n. 49. juxta c. 1. de solut. & ibi Abb. gl. & Doctores communiter. Quod ipsum extendi ait Paris. ibid. n. 51. ad debita contracta pro necessitate personæ illius, qui Ecclesiam possidet; & citat pro hoc Abb. in c. present. de pignor. n. 5. & in c. per suos. de donat. n. 2. Mandos. in cit. c. 1. de solut. n. 11. & rotam in *Cauriensi pecunaria*. II. Feb. 1547. &c. eò quod videantur hæc debita contracta pro necessitate Ecclesia. Paris. n. 51. ex Mandos. ubi ante.

2. Respondeo secundò: Si tamen debita illa per resignantem vel praedecessorem contracta voluntariè, non tenetur resignatus vel successor ad ea solvenda, ut communiter doctores per Abbat. in cit. c. 1. de solut. Sic v. g. vicarium Episcopi jam defuncti non posse petere Salariū non conventum, à successore in Episcopatu pro servitiis præstitis ejus prædecessori; cum debitum sit voluntarium; eò quod Episcopus non teneatur ex necessitate habere vicarium. Paris. n. 53. ait resolutum in *Zamarense pecunaria*. 5. Nov. 1543.

Questio 258. *An, & quando resignatus teneatur prestare alimenta resignanti?*

Respondeo: Dum resignanti ordinato non titulu beneficij resignati, sed alterius, vel tituli patrimonii, deficit congrua sustentatio, diminuto v.g. per calamitatem temporum patrimonio, competere eidem resignanti actionem contra resignatum pro supplemento ejus, in quo diminutus redditus patrimonialis pro congrua sustentatione sufficiens ad instar illius obligationis alendi donatorem vel benefactorem, qua de jure incumbit donatario vel beneficiario, sive Ecclesiæ patronata, ejusque Rectori respectu alendi patroni indigentis, tradit. C. de Luc. de benef. d. 37. num. 15. multoque magis videtur id procedere, dum resignanti ordinato titulo beneficij resignati deficit congrua sustentatio; eò quod talis resignatio nullatenus admittatur, nisi cum clausula; modo resignans aliunde vivere valeat; verum de his accuratius infra.

Questio 259. *An resignatus teneatur purgare attentata (intellige in causa beneficij resignati) per resignantem?*

1. Respondeo affirmativè: Paris. l. 1. q. 16. n. 41. contra quosdam, quos tacito nomine referit citans Rotam in Ariminensi nullitatibus & attentator. 27. Apr. 1556. ubi teste Lancellot. de attentat. c. 4. ampliat. 5. n. 3. & c. 29. n. 102. censuit, non esse procedendum in causa, nisi purgatis per resignatum attentatis; quia mediante resignatione subrogatur resignatus in jus resignantis, qui attentavit. Paris. n. 42. Et tenentur ad purganda attentata non solum iij, qui per se vel alium, de suo ramen speciali mandato, attentarunt; sed is, qui li-

Quasi 260. *An resignatus teneatur purgare spolium resignantis, sive an spoliatus a resignante (intellige in causa beneficij resignati) possit agere spolio contra spoliantis successorem per resignationem, sive contra resignatum?*

Respondeo affirmativè: Paris. l. 1. q. 16. n. 57. dicens, esse veriorem & communem, ac citans pro ea Sarnensis. de triennal. q. 11. &c. eò quod res transfari cum suo vitio. c. ex parte, de refis. & ibi Innoc. Paris. n. 58. unde subrogatus in jus alterius, etiam quoad possessionem, tenetur purgare spolium, sicut ille, in cuius locum subrogatus, juxta l. rem, qua nobis, ff. de acquir. poss. & ibi doctores communiter: & in c. sape de refis. spoliat. Paris. n. 59. citans Sarn. ubi ante. & hinc remedium difficit capit. l. sp. datur adversus successorem erit singularem, si sciens &c. ut ibi dicuntur. Paris. n. 60. citato Aretino cons. 103. n. 4. &c. scientia autem illa praesumitur. Paris. n. 61. juxta Alex. cons. 103. n. 13. l. 2. Ruin. cons. 88. num. 12. l. 5. Cravett. cons. 225. n. 8. & alios ab eo citatos.

Questio 261. *An confessio cedenis seu resignantis prejudicet seu noceat cessionario seu resignatio?*

1. Respondeo primò affirmativè: Si facta confessio ante renunciationem: sic quis fatetur in judicio, se nullum ius habere in beneficio, & mox illud resignaret, resignatio nihil inde acquireretur. Lott. l. 3. q. 14. n. 83. Paris. cit. q. 16. n. 20. dicens esse communem. argumento l. factam. S. si hares ff. ad Trebell. & juxta Rotam in Africam, archipresb. 27. Maii. 1542. teste Put. decif. 149. l. 1. & hinc resolutum à Rota in Asturicensi. de soris. teste eod. Put. decif. 79. l. 2. quod cessionarius non possit revocare confessionem procuratoris cedenoris factam ante renunciationem, adeoque non possit cessionarium habere regressum adverus cedentem, ut Put. cit. decif. 149. l. 1. Limitat tamen responsibilityem Paris. n. 24. in fine. quod etiam confessio facta ante cessionem non prejudicet cessionario, si naturali alio iure, quam cedenitis.

2. Respondeo secundò negativè: Seu contrarium, ubi confessio facta fuit post renunciationem; eò quod tunc resignans cessionario non possit prajudicare. Paris. a. n. 21. atque ita confessio resignan-